

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobce **R. P.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem Ostrava, Prokešovo náměstí 8, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 14.8.2015 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému správnímu orgánu vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 0042287/DZD/2014/JBu ve lhůtě 45ti dnů od právní moci rozsudku a dále uložit žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení k rukám jeho zástupce. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný vydal dne 29.9.2014 příkaz č.j. SMO/347170/14/DSČ/Mich, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Proti příkazu podal žalobce v zákonné lhůtě, prostřednictvím svého zmocněnce Ing. M. J., nar. X, bytem P., M. 989, podáním ze dne 13.10.2014 cestou e-mailové zprávy se zaručeným elektronickým podpisem z e-mailové adresy X, odpor. Žalovaný byl povinen ve lhůtě do 30ti dnů, prodloužené o lhůtu 30ti dnů z důvodu nutnosti nařídit ústní jednání, vydat rozhodnutí. Žalovaný tak neučinil, a proto byl dle názoru žalobce nečinný. Nečinnost žalovaného byla způsobena nerespektováním § 37 odst. 3 správního řádu. Žalovaný žalobci sdělil, že příkaz nabyt právní moci z důvodu vady podání, a to absence podpisu na plné moci. Žalobce v žalobě citoval § 37 odst. 3 správního řádu a uvedl, že výzvu k odstranění vad podání

(doložení podepsané plné moci) žalovaný skutečně vyhotovil, ovšem doručil ji toliko jeho zmocněnci. Tento postup žalovaného podle názoru žalobce nebyl správný, neboť výzvu k odstranění vady podání měl žalovaný doručit přímo účastníku řízení, nikoliv osobě, kterou zatím nelze za zástupce účastníka považovat. Žalovaný mohl mít existenci zastoupení za vysoce pravděpodobnou, neboť zástupce žalobce podal odpor, obsahující bezvadnou identifikaci věci (spisovou značku) i samotného žalobce. Odpor byl podán včas a vyjma dostatečného prokázání oprávnění jednat jménem účastníka, netrpěl žádnou vadou. Žalobce vyčerpal prostředek ochrany, který mu poskytuje procesní právní předpis, když podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti nadřízenému správnímu orgánu. Ten usnesením ze dne 5.5.2015 jeho žádost zamítl. Žalovaný byl povinen v řízení pokračovat a rozhodnutí vydat.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že přílohou odporu podepsaného uznávaným elektronickým podpisem byla i elektronická kopie oskenované plné moci, která však neobsahovala podpis zmocnitele. Na základě toho správní orgán vyzval zmocněnce k odstranění vad plné moci, tj. chybějícího podpisu zmocnitele, a zároveň v usnesení stanovil lhůtu k doplnění podání. Usnesení bylo doručováno na adresu, kterou zmocněnec uvedl v podání, jež je zároveň adresou trvalého pobytu Ing. M. J. Žalovaný odmítl tvrzení, že zmocněnci nebyla doručena „výzva k doplnění plné moci“, resp. zpochybnění jejího doručení, neboť toto tvrzení je v rozporu se skutečným stavem. Na č.l. 18 spisu je uložena doručenka s datem převzetí 24.10.2014, převzetí je potvrzeno otiskem razítka se jménem a příjmením přebírající osoby, včetně čitelného podpisu. Jelikož zmocněnec nedoplnil podání a správní orgán nespátkoval důvod, aby následně vyzval zmocnitele k doplnění, vyznačil na příkazu právní moc. Nedoplnění podpisu zmocnitele na plné moci považoval žalovaný za podstatný nedostatek, který měl za následek ukončení řízení, neboť zmocněnec neprokázal oprávněnost činit podání za účastníka řízení, tudíž vyhodnotil odpor jako nepřipustný, podaný neoprávněnou osobou, která není účastníkem řízení, ani zmocněncem účastníka řízení. Žalobce sám odpor proti příkazu nepodal. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 10 As 266/2014-32 ze dne 29.1.2015 a jeho závěr, že pokud výzvu k odstranění vad doručoval správní orgán zmocněnci a nikoli zmocniteli, postupoval správně. Žalovaný dále uvedl, že nelze ponechat stranou závěry učiněné Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 3.6.2014 č.j. 9 As 162/2014-31. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že procesní postup v zastupování zmocněnci (v označené věci šlo rovněž o zmocněnce Ing. J.) je součástí předem připraveného scénáře, jehož jediným účelem je správní řízení prodlužovat, zpochybňovat doručování, popř. zastupování a dosáhnout tímto způsobem uplynutí zákonem stanovené prekluzivní lhůty.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného zopakoval argumentaci uvedenou v žalobě ke svému názoru, že výzvu k odstranění vady plné moci měl správní orgán doručit přímo jemu. Dále uvedl, že Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že existuje-li vada plné moci, je vhodné, aby byl primárně vyzván k odstranění vady zástupce účastníka řízení, a to i v případě, kdy o jeho oprávnění jednat jménem účastníka existují pochybnosti. Nelze však přehlížet, že v rozsudku ze dne 29.9.2011 č.j. 4 As 27/2011-37 Nejvyšší správní soud vyslovil názor, že jeví-li se zastoupení jako pravděpodobné, pak i v případě, že zástupce zůstane ve vztahu k odstranění vady plné moci pasivní, je vhodné (a účelné k ochraně práv obviněného), aby se soud (zde správní orgán) obrátil přímo na účastníka řízení. Zvýšenou ochranu spočívající

v nutnosti adresování výzvy též účastníku samotnému Nejvyšší správní soud dovodil zejména proto, že procesní práva slouží toliko k ochraně práv hmotných, přičemž k ochraně hmotných práv je vhodné, existují-li konkrétní indicie o tom, že zastoupení existuje, vyjasnit jeho existenci, byť za stavu procesní pasivity zmocněnce, se samotným obviněným. Žalobce zopakoval, že má za to, že existovaly konkrétní indicie o existenci zmocnění. Žalobce v daných souvislostech odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6.8.2015 č.j. 30 A 41/2015-35.

Krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce se na výzvu soudu učiněnou v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a žalovaný s rozhodnutím bez nařízení jednání vyslovil souhlas.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že Magistrát města Ostravy vydal dne 29.9.2014 pod č.j. SMO/347170/14/DSČ/Mich příkaz, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 27.6.2014 v 10:21 hod. řídil v obci Ostrava-Petřkovice na ul. Hlučínská u zastávky MHD „Petřkovice Nemocnice“, ve směru jízdy na Ostravu-Prívóz, motorové vozidlo tov. zn. Ford, RZ X, přičemž v místě, kde je zákonem obecně stanovena rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, mu byla naměřena silničním laserovým rychloměrem LT1 20/20 TruCAM okamžitá rychlost jízdy 63 km/h. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h jel rychlostí jízdy nejméně 60 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 10 km/h. Tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč s lhůtou splatnosti do 30ti dnů ode dne nabytí právní moci příkazu. Příkaz byl doručen žalobci do vlastních rukou dne 30.9.2014. Dne 13.10.2014 správní orgán obdržel elektronické podání s ověřeným podpisem od Ing. M. J. Jeho obsahem byl odpor proti označenému příkazu Magistrátu města Ostravy a žádost Ing. M. J., aby mu základy byly doručovány na adresu Ing. M. J., P. 9, K., M. 989/7. Přílohou tohoto podání byla plná moc ze dne 2.10.2014 k zastupování žalobce ve věci S-SMO/245427/14/DSČ, ve které je Ing. M. J. označen jako zmocněnec, avšak na této plné moci není podpis zmocnitele a není z ní zřejmé ani to, že zmocněnec plnou moc přijal. Plná moc nenese žádný podpis. Usnesením ze dne 16.10.2014, které bylo doručeno Ing. M. J. na jím označenou doručovací adresu P., K., M. 989/7, do vlastních rukou dne 24.10.2014, byl Ing. J. vyzván, aby ve lhůtě 5ti pracovních dnů ode dne doručení usnesení doplnil plnou moc o její originál podepsaný zmocnitelem k zastupování R. P., nar. X, bytem O.-M. H., S. 1106/12. Správní orgán Ing. M. J. poučil, že k podání podanému po stanovené lhůtě 5ti pracovních dnů ode dne doručení uvedeného usnesení, správní orgán dle § 36 odst. 1 správního řádu nepřihlédne. V odůvodnění správní orgán uvedl, že dne 13.10.2014 mu byl doručen v elektronické podobě odpor proti označenému příkazu, podepsaný zaručeným elektronickým podpisem, jehož přílohou byla plná moc, která nebyla podepsána jak podpisem zmocnitele, tak platným uznávaným elektronickým podpisem, a proto je zmocněnec ve stanovené lhůtě vyzván k doložení originálu plné moci.. Na výzvu k doplnění plné moci Ing. M. J. nereagoval.

Dne 10.4.2015 žalobce podal u Krajského úřadu Moravskoslezského kraje žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti Magistrátu města Ostravy ve věci vedené pod sp. zn. S-SMO/245427/14/DSČ. Žádost byla zamítnuta se závěrem, že řízení bylo ukončeno příkazem ze dne 29.9.2014, proti kterému nebyl osobou k tomu oprávněnou podán řádný odpor, a který nabyl právní moci 16.9.2014.

Podle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle ust. § 79 odst. 2 s.ř.s., žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

V první řadě bylo třeba posoudit, zda předmětná plná moc má náležitosti, které pro plnou moc jsou vyžadovány, tj. zda dostatečně vypovídá, že zmocnitel toho konkrétního zmocněnce zmocnil a v jakém rozsahu, datum, kdy byla plná moc sepsána a podpis zmocnitele, a mělo by též být zřejmé, že zmocněnec zastoupení přijal. Plná moc, jak již výše uvedeno, nebyla zmocněncem podepsána; soud tak správnímu orgánu zcela přisvědčil, že plná moc, ve které absentuje podpis zmocněnce, je vadná, a tudíž bylo povinností správního orgánu činit úkony směřující k odstranění této vady.

Otázkou navazující na výše uvedené bylo, zda usnesení o odstranění vady plné moci byl správní orgán povinen zaslat zmocněnci, zmocniteli či oběma. Krajský soud k argumentaci žalobce rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-41 ze dne 29. září 2011 uvádí, že se nejedná o identický případ, neboť v uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud jednak řešil postup správního soudu nikoliv správního orgánu a dále žaloba byla sepsaná advokátem, nikoliv obecným zmocněncem. Krajský soud s odvoláním na ustanovení *§ 34 odst. 2 věta první správního řádu, dle kterého „s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“*, dospěl k závěru, že u výzvy k odstranění nedostatku prokázání zastoupení se nejedná o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení (zmocnitel), proto není důvod takovou výzvu účastníku řízení zasílat, přičemž krajský soud tento názor opírá i o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. ledna 2015 č.j. 10 As 266/2014-32. Správní orgán tedy postupoval správně, jestliže vyžadoval předložení řádné plné moci od zmocněnce, coby podatele odporu, nikoliv od obviněného.

Krajský soud odkazuje dále na závěry vyjádřené Nejvyšším správním soudem v rozhodnutí č.j. 2 As 181/2015-34, v němž se Nejvyšší správní soud rovněž zabýval otázkou, zda měl správní orgán povinnost vyzvat k doložení plné moci rovněž zmocnitele a konstatoval, že ve správním řízení mohou být dány okolnosti, ze kterých je zřejmé, že deklarované zastoupení je vysoce pravděpodobné, byť s ohledem na odlišnosti mezi správním řízením a řízením o žalobě či kasační stížnosti, budou takové situace mnohem méně časté, a že vždy je třeba posuzovat konkrétní skutkové okolnosti v dané věci. Nejvyšší správní soud v posuzované věci existenci důvodů, pro které by bylo třeba k prokázání zastoupení vyzývat rovněž zmocnitele (šlo rovněž o Ing. M.J.), neshledal a argumentoval, že ze spisového materiálu není patrné, že by zmocněnec jménem zmocnitele v předchozím řízení nebo v jiných řízeních jednal, tvrzené zastoupení prokazoval, plnil za zmocnitele nějaké povinnosti nebo podobně. K námitce, že zmocněnec správnímu orgánu omluvil neúčast zmocnitele na ústním

jednání, požádal o zajištění tlumočníka a nařízení nového termínu ústního jednání, podání opatřil správnou spisovou značkou a adresoval je správnému správnímu orgánu, soud konstatoval, že se všechny tyto dílčí úkony týkají právě podání – vyjádření – ohledně kterého správní orgán zmocněnce k doložení zastoupení vyzýval, a že se nejedná o žádné zvláštní skutečnosti, které by posilovaly pravděpodobnost tvrzeného zastoupení nad rámec standardního podání ve věci, a že ani z obsahu vyjádření žádné takové skutečnosti neplynou. Nejvyšší správní soud dále v označené věci uvedl, že ani podání odvolání ve věci, které procesně bezprostředně navazovalo na vyjádření podané zmocněncem, nelze považovat za zvláštní důvod, pro který by bylo nutné zaslat výzvu k prokázání zastoupení rovněž zmocniteli, a poznamenal, že toto odvolání bylo blanketní povahy a nebylo z něj patrné nic, kromě vědomí o vydaném rozhodnutí ve věci, konec citace.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud nepřisvědčil důvodnosti žaloby. Správní orgán byl s ohledem na nedostatek plné moci povinen vyzvat osobu, která odpor podala, k odstranění nedostatku, k prokázání, že je osobou oprávněnou k takovému úkonu. Vzhledem k tomu, že správní orgán takto procesně postupoval a zmocněnec vadu v dané lhůtě neodstranil a náležitě neprokázal, že je oprávněn k podání odporu, nabyl příkaz, vydaný správním orgánem dne 29. září 2014, právní moci dne 16.10.2014. V dané věci nelze konstatovat nečinnost žalovaného, neboť ve věci bylo pravomocně rozhodnuto, a proto žaloba byla dle ust. § 81 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), jako nedůvodná zamítnuta.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 21.1.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu